

overfor den ærede Ordfører begrundede Rigtigheden af, at den nuværende Sløjdinspektør var Sløjdinspektør for begge Skoler, med hans Interesse i Fortiden for dansk Sløjd. Men det skal jeg i hvert Fald lade staa hen. Men saa sagde det ærede Medlem videre, at der kun er een Forskel mellem de to Foreninger — i den Henseende tror jeg ikke, at jeg hørte fejl —, og det var den, at det var to forskellige Systemer af Sløjd, de repræsenterede. Det er det faktiske, det kan man ikke komme bort fra. Men der er ganske vist ogsaa en Forskel i en anden Retning, og det er den, at medens den ene Forening har nogle Hundrede Kroner fra Statens Side, har den anden flere Tusinder. Det kan maaske være begrundet, men naar det ærede Medlem i Dag i sin næstsidste Tale, tror jeg, det var, sagde, at det ikke var to stridende Retninger, saa kan det ikke fastholdes. Thi det er bekendt for enhver Mand i Landet, der giver sig af med Sløjd og læser derom, at de strides baade i Tale og Skrift om Understøttelse til Elever o. s. v. Derfor synes jeg, at det vilde være ret naturligt at stille dem lige.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds henviste til, at „Dansk Sløjdforening“ understøttede alle mulige Skoler, hvor der undervistes enten i den ene eller den anden Art af Sløjd. Det kan saamænd gerne være, det kender jeg ikke saa nøje, at den understøtter lige saa vel Nääs Sløjd som den danske Sløjd. Nu skal man jo ikke alene spørge om, hvorvidt den giver Understøttelse, men ogsaa om, hvor stor Understøttelsen er. Men dernæst er det ikke selve Skolen, hvori der drives Sløjd, der alene er Tale om, men ogsaa Uddannelsen paa selve Sløjdskolen. Det ærede Medlem er, saavidt jeg ved, Formand for „Dansk Sløjdforening“, og er derfor naturligvis bedre inde i disse Forhold end jeg. Men Folkeskolelærere have beklaget sig til mig over, at de ikke kunne besøge Sløjdskolen i Askov, thi saa kunne de ikke faa den Understøttelse til deres Uddannelse, som de kunne faa ved at søge „Dansk Sløjdforening“s Sløjdskole. Og det, synes jeg, er et Bevis for, at disse to Sløjdretninger ikke stilles lige med Hensyn til den pekuniære Understøttelse fra Statens Side.

Jeg skal slutte med, som jeg før har sagt, at det, som jeg synes er Kærnepunktet i Sagen, er, at disse to Foreninger stilles lige, saaledes at Nääs Sløjdforeningen eller Sløjdforeningen af 1902 ikke skal have sit Bidrag som en Almisse fra „Dansk Sløjd-

forening“, for det er der ikke Spor af Grund til, og enten Misfornøjelsen er berettiget eller ikke, vil den sikkert blive ved at være til Stede, saalænge dette Forhold er til Stede. Derfor synes jeg, at vi fra alle Sider maa være interesserede i at faa dette Forhold fjernet.

Trier: Jeg skal gentage, at jeg ikke blander mig i, hvorledes Staten vil uddele sine Penge. Men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Lærere have beklaget sig over, at de forgæves have ønsket Understøttelse af „Dansk Sløjdforening“ til Askov. Thi det Tilfælde har, det jeg ved, aldrig foreligget. Man har udbetalt til Læreruddannelsen den Sum, det var muligt at stille til Raadighed til Sløjdskolen i Askov. Hvorledes den Sum er bleven anvendt overfor dem, der deltagte i Kursuset der, har jeg og „Dansk Sløjdforening“ selvfølgelig intet kunnet vide om.

Det er ikke rigtigt, at jeg skulde have støttet Opretholdelsen af det nuværende Forhold mellem de to Foreninger med en Henvisning til Sløjdinspektøren. Jeg har sagt, at naar man i sin Tid fra „Dansk Sløjdforening“s Side, da man i 1885 oprettede Lærerkursus, tog denne Mand til Leder, var det, fordi han var den eneste Mand her i Landet, der paa en ejendommelig og original Vis havde udviklet Sløjdundervisningen i pædagogisk Retning paa en Maade, som har gjort Opsigt endog uden for Landets Grænser, saaledes at dansk Sløjd nu er i Færd med mange Steder at blive optagen som den bedste pædagogiske Løsning af Opgaven. Jeg har sagt, at det, at han var den dygtige Mand, formodentlig ogsaa er det, der har gjort, at Regeringen har valgt ham til Sløjdinspektør.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at det dog er en given Sag, at de to Retninger, svensk Sløjd og dansk Sløjd, ere i Strid med hinanden, er det for det første et Spørgsmaal, hvor stor Modsætningen i dette Øjeblik er mellem den Retning, der har udviklet sig paa Grundlag af Askovundervisningen og den, der kaldes dansk Sløjd. Modsætningen er efter min Mening langt fra saa stor som mellem dansk og svensk Sløjd. De nærme sig hinanden i allerhøjeste Grad. Og dernæst er det slet ikke Forholdet mellem de to Retninger, jeg har talt om, men om Foreningernes Forhold til hinanden, og i den Henseende har jeg sagt, at der ikke er Tale om noget som helst Stridsforhold. „Dansk Sløjdforening“ anerkender alle Sløjdretninger, svensk, dansk og anden Sløjd og under-